

tagelse fik de paagældende Bestemmelser en saadan Form, at Kvinderne vist har al Grund til at være tilfredse dermed.

Der er imidlertid mange fattige Mødre her i Landet, som ikke arbejder i Fabriker, og for hvem disse Bestemmelser derfor er uden Betydning, men som ikke desto mindre trænger til Hjælp for at kunne blive hos deres spæde Børn de første Uger efter Fødslen.

Dansk Kvindesamfund ønsker, at alle Landets fattige Mødre, f. Eks. gennem en Barselforsikring maa kunne opnaa den Støtte, de og deres nyfødte Børn trænger til. Foreningen agter paany at henvende sig til Regering og Rigsdag, og der er Haab om, at dens Ønsker i saa Henseende kan vinde fornøden Støtte.

Men her ønsker Dansk Kvindesamfund Samarbejde med alle danske Kvindeforeninger.

Dansk Kvindesamfund henvender sig herved til Dansk Kvinderaads Forretningsudvalg med Anmodning om, at denne Sag snarest muligt maa blive forelagt Dansk Kvinderaad.

Om faa Uger træder Rigsdagen sammen; det var da ønskeligt, om vort Andragende kunde indsendes i mange Kvindeforeningers Navn.

I Fællesstyrelsen for Dansk Kvindesamfund.

Eline Hansen,
Sekretær.

Dansk Kvinderaad ansaa denne Sag for at være af største Betydning og sammenkaldte hurtigt et Møde af Deltaagere fra samtlige de under Kvinderaadet hørende Foreninger. Ved dette Møde, der fandt Sted den 27. September i D. Kvindesamfunds Lokaler, var den første Punkt paa Dagsordenen en Meddelelse fra Andelsudvalget angaaende en paatænkt Andelsforretning i Skrædersyning.

Fru Berg-Nielsen mente, at Tanken om en saadan Andelsforretning vel var god, men Tiderne for Øjeblikket ugunstige til Realisering af en saadan Plan. Udvalget vilde i det hele taget henstille til Kvinderaadet at lade Sagen bero indtil videre.

Dernæst kom Mødets vigtigste Punkt for: Barselhjælpen. Fru Jutta Møller, der indledede Diskussionen, udtalte, at den paatænkte Barselhjælp ikke alene burde komme Byens fattige Mødre, gifte og ugifte, til gode, men at Hjælpen burde udstrækkes til Kvinderne paa Landet.

Som Formand i Fabrikslovudvalget tog Fru Berg-Nielsen derefter Ordet og henviste først til det udmerkede Resultat af Udvalgets Arbejde: »Fabriksoven kan kun gælde Fabriksarbejderskerne. Disse er dog ikke særligt daarligt stillede. Vaskerkoner, Rengøringskoner og i det hele taget Kvinder, som er stillede nogenlunde paa samme Vis, burde have samme Ret til Barselhjælp. En Kvinde kan ikke møde til sit Arbejde inden for et Tidsrum af fire Uger efter Fødselen, med mindre hun kan medbringe Lægens Tilladelse. Naar de altsaa er nødte til at blive hjemme, skal de have Hjælp, ugifte saavel som gifte. Fru Norrie

har gjort Skridt til, at Barselpengene skal kunne afhentes paa Sygekasserkontoret, ikke hos Fattigforstanderen. Barnefaderen kan efter Loven blive nødt til at betale Halvdelen af, hvad Moderen mister ved at maatte blive borte fra Arbejdet. Det vilde være klogt hurtigst at udarbejde et Lovforslag. Dette Forslag skal gaa ud paa at faa en Tillægslov til Sygekasseloven, i Følge hvilken Kvinderne skal have ca. 50 Kroner i Barselhjælp uden Kontingentsforhøjelse. Fru Berg-Nielsen var sikker paa, at et saadant Lovforslag vilde finde Forstaaelse og Velvilje hos mange Medlemmer baade i Folkething og Landsting. En saadan Lov burde vi have haft for længe siden. Kvinder, der paa Grund af Svalgelighed ikke kunde faa Optagelse i en Sygekasse, skulde kunne optages under Barselafdelingen. Halvdelen af Barselhjælpen vilde blive udbetalt Sygekassen af Staten, en Fjerdedel af Kommunen. Fru Berg-Nielsen opfordrer til Indkaldelse af et Møde med en Delegeret fra hver af Danmarks Kvindeforeninger til Drøftelse af Sagen.

Fru Norrie vilde hurtigst muligt forhandle med de Kvindeforeninger, der ikke hørte ind under Dansk Kvinderaad, og opfordrede de tilstedeværende Delegerede, saa vidt muligt med det samme at give Sagen deres bestemte Tilslutning, da et Lovforslag maatte være færdigt ved Rigsdagens Samling.

Efter at man var bleven enig om Sagen, gik man over til Punkt 3: Meddelelse af Forslag fra Indsamlingsudvalget. Tiden var imidlertid saa fremrykket, at man efter et Par korte Bemærkninger enedes om at udsætte denne Sag indtil videre.

(M. M.)

eller rettere

K. K.

De saakaldte »Muntre Musikanter«s Besøg for en Maanedstid siden anslag her i Byen saa varme og rentonende Strøme, at det vel ogsaa kan have sin Interesse at vide, om de har givet Genlyd og fundet Sangbund blandt Finnerne selv.

Man har velvilligst overladt Redaktionen følgende:

Helsingfors, d. 10. Septbr.

Köpenhamnskören i kväll församlad till festligt lag. Luften fylld af minnen från Danmark. Mycket skall tiden utplåna, — ett icke, och det är desamma minnen. De skola lefva. Ett hjärtligt tack och en varm hälsning från de tusen sjöars land.

Helsingfors, d. 18. Sept.

Nu endelig finder jeg Lejlighed til at udtrykke de taknemlige Følelser, som jeg har baaret paa lige siden, jeg vendte hjem til mit kære Føsteland. Thi det er først og fremmest Taknemlighed, man føler, naar man saaledes som en af K. K., (i København hedder vi jo nu engang altid M. M.), lader Minderne fra de evigt uforglemmelige Dage i Danmark passere Revue for det indre Øje. Taknemlighed til hele det danske Folk, som overalt modtog os Sangere med aabne Arme, men først og fremmest til Københavnerne og blandt dem specielt til de, som slog Dørene i deres Hjem op paa vid Gab for at modtage os og berede os den Hygge, som

kun findes i Hjemmet. Dette var i Sandhed meget. Ti som Sangerbroderen Wennerberg en Gang i en Tale sagde: »Hjemmets Arne er et helligt Sted«.

Til de faa Lykkelige, som under Be øget i København fik Lov at varme sig ved denne Arne, hørte ogsaa jeg. Fuldstændig ukendt, følte jeg mig dog i Eders hyggelige Hjem saa vel, som jeg kun har følt mig som Barn i mit eget Hjem, og det vil sige meget, thi jeg har haft et i Ordets dybeste Betydning godt Hjem, som jeg ligesaa lidt nogensinde vil glemme som Deres.

Københavnsdagene er desværre forbi — *ils sont passées ces jours de fête!* Forbi er ogsaa den Dag, vi besøgte Helsingør, hvor det gode danske Folks Gæstfrihed naaede sit Højdepunkt og rørte os alle til Taarer. Skønne, lyse, glade og uforglemmelige Dage. Jeg behøver vel ikke at tilføje, at Minderne fra København er de bedste, vi har bragt med os, ja de er saa overvældende, at Minderne fra Stockholm totalt fordunkles af dem. Som Bevis paa, hvorledes Danmark har indvirket paa os, kan jeg meddele, at vi paa Tilbagevejen og endnu herhjemme som oftest »snaker dansk«, og raaber Hurra paa dansk Maner o. s. v. Vi ere med et Ord alle under Indflydelse af Danmark og faar ikke Ro, før vi ses igen, og som jeg haaber i Finland.

Modtag nu, De og Deres F.ue., som saa gæstfrit modtog mig i Deres Hjem, en Tak fra mit inderste Hjerte for de »minnesriktige« Dage, jeg tilbragte der, og vær vis paa, at jeg ofte med Glæde vil erindre Dem.

Ind- og Udland.

Indien. I Indien findes der ikke saa faa Kvindeforeninger med reformatoriske Formaal mellem Hindudamerne. »Hindudamernes selskabelige Klub« i Bombay har foreløbig 35 Medlemmer, en anden med et aldeles uudtaleligt Navn har 68, og endelig er der en tredje »Sumati Samiti« i Baranagar, som udgiver et maanedligt Tidsskrift. Dette skrives, sættes og trykkes alene af Kvinder ligesom »la Fronde«. Desuden findes der Læseforeninger. Alle beskæftiger de sig med sociale Reformers og Kvindernes Uddannelse. (Dokumente der Frauen).

Rusland. I St. Petersburg aabnes der nu en Urmagerskole for Kvinder; Undervisningen er 4aariig. Et andet Erhverv er ligeledes blevet tilgængeligt for dem, idet Statsbrandforsikringssekelskabet i Guvernementet Mo-kou har antaget Kvinder til Agenter.

Japan. De japanske Kvinder besøger i et stort Antal det nylig aabnede Universitet i Tokio. Der er ogsaa dannet en Forening for en Reform af Japaneserindernes retspraktiske Klædedragt.

Schweitz. Undervisningsraadet i Kanton Zürich har efter Andragende fra Universitetet truffet den Afgørelse, at Kvinder kan blive Privatdocenter, som en naturlig Følge af deres Adgang til Universitetet og til at blive promoverede. Denne Afgørelse kræver en Forandring i Kantonens Grundlov, der kun taler om »videnskabelig uddannede Mænd«.

Fra Uge til Uge.

Kvindelig Læseforening, der raader over en Bogsamling paa 22,000 Bind, har tilsendt os sit nye Katalog, der er ordnet efter Deveys amerikanske System — Decimal-systemet.

Vi havde Fornøjelsen af at se Bibliotheket og gøre os bekendt med denne meget praktiske nye Ordning, der i høj Grad letter Bogudlaanet saavel for de ved Bogudlaanet ansatte Damer som for Publikum, idet man efter dette System ikke faar saa mange Cifre at handle med. Katalogets Forord er en fortræffelig Vejleder for den, der vil finde sig hurtig til Rette og vælge mellem de mange Bøger. Siden 1890 er Bibliotheket vokset med ca. 12000 Bind.

Vi raader Enhver, der endnu ikke er Medlem, til snarest at indmelde sig i Læse-

foreningen, der er en saa samfundsnyttig Institution, at den bør have al mulig Støtte.

Til kvindelig Fabriksinspektør er udnævnt Frk. A. F. Vedel

Københavns kvindelige Gymnastikforening. Gothersgade 113: Mandag, Torsdag 7—8. Onsdag, Lørdag 3—4. Forchhammervej 18: Mandag, Torsdag, Lørdag 6 $\frac{1}{4}$ —7 $\frac{1}{4}$. Tirsdag, Fredag 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$. Tirsdag, Fredag 7 $\frac{1}{2}$ —8 $\frac{1}{2}$. Vodroffsvej 30: Mandag, Onsdag 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$. Foreningen har tillige Hold for arbejdende Kvinder om Aftenen Kl. 8—9 og 8 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$. Betalingen paa disse Hold er 25 Øre om Maaned.

Oplysninger gives og Indmeldelser modtages af: Frk. E. C. Becher, Thorvaldsensvej 5. Frk. M. Konstantin-Hansen, Linnegade 14. 4. Sal. træffes 5—6 og i Reglen efter 8. Frk. E. Kirketerp, Peter Skramsgade 15. 4. Sal. træffes 6—7. Frk. Lønborg, Brorsons-gade 5. 3. Sal. træffes 7—8. Frk. K. S. Præstgaard, Istedgade 2 C. 1. Sal. træffes 4—5, Onsdag Istedgade.

Tillægget til Bladet udkommer hveranden Lørdag.

Folke-Universitetsforeningens Forelæsninger tager deres Begyndelse Onsdag den 16. Oktober. Foredrag vil blive holdte af Professor Høffding om »Human Ethik«, Professor Harald Westergaard om »Karl Marx's Theorier med særligt Henblik paa Arbejdslønnen«, Statsgeolog Dr. Madsen om »Istiden«, Dr. phil. P. Munch om »Det moderne Frankrig«, Seminimester cand. mag. H. Jespersen om »Dynamoer og Elektromotorer«, og endelig Dr. phil. Poul Heegaard om »Solsystemet«. Medlemmer af Foreningen kan fremtidigt for deres Kontingent af 6 Kr. faa 6 Adgangskort istedetfor som hidtil 4. Adgangskort for Ikke-Medlemmer vil fremdeles koste 1 Kr. 50 Øre.

Fra Landet.

Efter hvad der meddeles os, stiger Udførselen af slagtede Kyllinger til England til trods for de Vanskeligheder, der er ved denne Exportartikel. Englænderne forlanger nemlig en stor og fed Kylling, der ikke maa være mere end ca. 5 Maaneder, og for de slagtes, maa de gennemgaa en Fedningskur, hvad der selvfølgelig i høj Grad forøger omkostningerne. For Fedningen betales der nu her 40, højst 45 Øre pr. Stk.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen Nørregade 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal, de angaar, maa være tydelig angivet.

Svar paa Nr. 1. En god Maade at opbevare Æg paa er at lægge dem i Vandglas (kisel-surt Natron). Til 4 à 5 Snese bruges 3 Pægle (c. 40 Øre). Æggene lægges i en Krukke, overhødes med Vandglas, Krukken fyldes derpaa op med Vand.

Æg opbevares ogsaa i en Opløsning i Vand af 1 Del Borax, 1 Del Salpeter og 2 Dele Kogsalt.

Svar paa Nr. 1. Den nemmeste og bedste Maade at gemme Æg paa, er at svøbe hvert enkelt ind i Avispapir og lægge dem i en lille Trækasse med Laag paa. A. B.

Svar paa Nr. 3. Vask Deres Ansigt i koldt Vand, hvori er presset lidt Citronsaft. Benyt en eller anden god Hudcreme til Indgnidning hver Aften. Sørg for rigelig Motion og frisk Luft. Er Deres Hud særlig medtagen, bør De henvende Dem til en dygtig Ansigtsmasseur-e. (Se Bladets Annonce-spalter).

— han havde ligget fuldt paaklædt under Tæppet — faldt paa Knæ og bekendte alt for Prinsessen, kaldende sig selv en elendig Skurk; — nu vilde han ikke længere leve, hvis han ikke vandt hendes Tilgivelse.

Prinsessen sad et Øjeblik som forstenet, saa rejste hun sig i majestætisk Vrede.

»Kun Eders Død kan afvaske denne Fornærmelse,« sagde hun, idet hun med flammende Blikke forlod Værelset.

Marquis'en vilde følge hende, men vovede ikke at gøre det; han kastede sig paa sin Seng, ude af sig selv af Anger og Skam; efter en Stund rejste han sig fortvivlet op, kastede en sort Kappe over sig og steg til Hest. Midt paa Vindebroen mødte han Prins Rudolph, som saa paa hans sorte Kappe og spøgende raabte til ham:

»Hvem skal begraves i Dag? Ikke kan det være Eder selv, da I saa lykkeligt synes at have overvundet Eders svare Sygdom!«

»Jo, det er mig selv,« svarede Marquis'en, »jeg har vundet en Del

af det forbandede Væddemaal, og derfor vil jeg dø.«

Derned fortalte han Prinsen, hvad der var hændt. Prinsen lo ad Marquis'ens Anger og morede sig over, at han havde brændt sig paa den Kærlighedsild, hvormed han havde leget.

Medens de samtalede, stod Prinsessen ubemærket og betragtede dem fra et lille Vindue. Prinsen vilde have Marquis'en til først at gaa med ind og drikke en Skaal for Prinsessen, men han vægrede sig bestemt og red bort med en saa alvorlig og bedrøvet Mine, at Prinsen blev ganske forskrækket.

Osra skyndte sig ned til sin Broder og overvældede ham med Bebrejdelser.

»De fleste Brødre vilde have ladet ham bøde med Livet for, hvad han har forbrudt,« raabte hun.

»Naa, — det Besvær sparer han mig for — han red nu bort for at begaa Selvmord!«

Hun saa halvt tvivlende, halvt forfærdet paa Broderen.

»Jo,« vedblev han, »for det første

er Du ond, for det andet har han opført sig som en Slyngel, og for det tredje er han alvorligt forelsket i Dig, — kort sagt, han er en Nar, og derfor vil han dø!«

Prinsesse Osra stod et Øjeblik i dybe og mørke Tanker, pludseligt rev hun sig ud af sine Betragtninger, befalede sin Hest sadlet i en Fart, og sprængte kort efter ganske alene samme Vej, som Marquis'en lige forud var redet. Hans Anger havde bortvejret hendes Vrede; men hvad hun egentlig havde i Sinde at gøre, vidste hun ikke.

Snart fandt hun hans Hest, bandt sin egen tæt ved og listede sig sagte frem gennem Skoven. Der sad Marquis'en paa en omstyrtet Træstamme og skulde just til at bore Dolken gennem sit Bryst. Prinsessen skreg:

»Hr. Marquis!«

Marquis'en sprang op og blev staaende som fastnaglet med Dolken i Haanden.

»Vil I sone Eders Synd mod mig gennem en ny Synd mod Himlen?« spurgte hun med skælvende Stemme.

»Jeg er ikke værdig at leve,«

sagde han og kastede Dolken fra sig. »Men forlad mig nu, Prinsesse, thi saa længe jeg ser Eder, kan jeg ikke slide mig fra denne Verden!«

Han bøjede Knæ for hende; Prinsessen skjulte halvt sit Ansigt blandt Bladene paa en nedhængende Gren og sagde:

»Og I vover at dø uden Tilgivelse?«

»Jeg har bedt Himlen tilgive mig!« svarede Marquis'en.

»Tilgiv Her Himlen uden at bedes derom?«

»Nej, visselig ikke,« — han saa forundret paa hende.

»Men ere vi stakkels Dødelige da bedre end Himlen?« hviskede hun.

»En stor Synder tør ikke tro sig tilgivet!«

»Da gør han Uret mod den, hvis Tilgivelse han søger!«

(Fortsættes).